

те от вакъфите на ... Гази султан Мурад хан... В самото Ислимие и **околните му села**".⁹

***Кадъ кьой и Йенидже** (а може би и останалите две, ако се разпознаят правилно) се развиват по-късно в квартали на разширяващия се общински център.¹⁰

***Керанболу** е отъждествено с Кермен,¹¹ но това е много съмнително, не само защото Кермен е отдалечено от Сливен, а и защото името в регистъра може абсолютно равностойно да се разчете и като **Геранболу** - арабското ζ се използва за означаване на два съгласни звука **к/г**. Местност *Гирания* е известна югоизточно от съседното на Сливен с. Чинтулово, близко до която се намирили следи от селище и укрепление.¹² Възможно е, обаче, Г/Керанболу да се е намирало и в някое друго от многобройните юртища около Сливен.

Внимание заслужава и втората част на сложно-съставния топоним - *болу/поли/боли*, което се среща в редица местни имена - Витреполи, Истанболъ, Никеболъ, Камено поли, Пидре поли, Терке болу, Янболу и др. Етимологията на тази дума е неясна - тя би могла да произлиза от гръцкото *полис* (град), но също така би могла да е и изопачен запис на българското *поле*. Възможно е тогава в първия случай, *поли/боли/полу/болу* в състава на топонима да насочва към предшестващ етап в историята на дадено селище или място.

***Кончоко** . Разчетено по този начин, името на това селище е твърде чуждо за българската топонимична номенклатура. Напразно бихме търсили в изобилната османска административна продукция друго такова име на селище - считам, че то е грешно разчетено от турския историк. Тъй като установяването му представлява интерес повече за по-локалните дирения, той е безкритично приет и у нас. Ако допуснем известна деформация на думата, често срещана при устната комуникация, особено между страни говорещи различен майчин език, става възможен друг вариант на четене на това име - Кованджуку, локален изговор на **Кованджика** (Малкия пчелин) - един твърде разпространен топоним.

Като владения с различен от мирийските земи статут и условия за сравнително независимо стопанско развитие, приходите от които преобладаващо отивали за дейностите на самата фондация, а не в султанската хазна, вакъфите имали интерес да се "оживяват", т.е. да заселват приходоносно население в своето землище. Затова в последвалите векове след учредяването на вакъфа често виждаме нови селища, включени в границите му - или старите вакъфски села се "разроява-